



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
28 У. 226/17
Дана 14.10.2020. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Јасмине Минић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Радоја, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED]

[REDACTED] поднетој против тужене Административна комисија Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 број 031-9862/2016 од 17.11.2016. године, уз учешће заинтересованог лица [REDACTED]

[REDACTED], у предмету интелектуалне својине, након одржане усмене јавне расправе дана 14.10.2020. године, у нејавној седници већа одржаној истог дана донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац [REDACTED]

[REDACTED] да заинтересованом лицу [REDACTED] надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од истека рока за добровољно извршење па до исплате.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2016/679-Ж-2005/1280-53467 од 18.01.2016. године. Ожалбеним решењем, тачком I диспозитива, усвојен је захтев који је [REDACTED]

[REDACTED] поднело дана 11.01.2013. године за делимични престанак због некорисћења жига рег. број 53467 (Ж-2005/1280) у речи АТС (Граф), чији је носилац тужилац, и утврђено да је предметни жиг делимично престао да важи дана 07.11.2012. године због некорисћења на територији Републике Србије за све робе

из класе 9. Међународне класификације роба и услуга: апарати и инструменти научни, поморски, геодетски, електрични, фотографски, кинематографски, оптички, за вагање, мерење, сигнализацију, контролу (инспекцију), спасавање и наставу, апарати за снимање, пренос и репродуковање звука или слике, магнетни носиоци података, дискови за снимање, аутоматске машине и механизми за апарате који се покрећу пољем или жетоном, регистар касе, рачунарске машине, опрема за обраду података и компјутери, апарати за гашење пожара. Тачком II диспозитива, наложено је да се у Регистар жигова упише престанак жига 53467 (Ж-2005/1280), све робе из класе 9. Међународне класификације роба и услуга за које је регистрован, на дан 07.11.2012. године.

Тужбом поднетом Управном суду препорученом пошљицом, преко пуномоћника, дана 05.01.2017. године тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Навео је да нису биле испуњене процесне претпоставке за доношење ожалбеног решења јер подносилацу предлога не припада статус заинтересованог лица у смислу члана 64. став 1. Закона о жиговима, будући да је, исто као и жалилац, од 02.03.2006. године носилац права на регистрованом жигу број 55868, регистрован је у класи 9. Међународне класификације роба и услуга, да има исти правни статус као жалилац и да се и у односу на њега може и мора применити члан 64. став 1. Закона о жиговима. Указао је да је поднеском од 21.03.2016. године још једном истакао приговор недостатка активне легитимације на страни подносиоца захтева јер му је заштита жига број 55868 знак АТС истекла дана 02.03.2016. године, а ту чињеницу тужени орган није ценио. Даље је указао да је првостепени орган, уместо да утврди озбиљност коришћења жига на домаћем тржишту за обележавање робе, односно услуга на које се тај жиг односи у непрекидном временском периоду од 5 година од дана регистрација жига, утврдио обим права који ужива носилац жига, иако је тужилац доставио поред осталог и статистичке податке Управе царина о увозу батерија у периоду од 01.01.2008. до 05.03.2013. године које првостепени орган није оценио у смислу озбиљности коришћења жига регистарски број 53467 за батерије. Истакао је да није утврђено под које врсте апарата и инструмената би се батерије могле сврстати, те да је доказао предузимање низа правних и фактичких корака у циљу заштите својих права. Истакао је и да предлагач није оспоравао чињеницу да се батерије заштићене регистрованим жигом увозе, већ је тврдио да је у питању општепознати жиг, да је он ексклузивни заступник на територији Србије на основу уговора са носиоцем жига од 01.01.2011. године, те да завод није могао жиг да региструје на име жалиоца, а ову чињеницу је првостепени орган пропустио да цени. Предложио је да суд пресудом уважи тужбу, поништи оспорено решење, предмет врати на поновни поступак, а туженог обавезе да тужиоцу накнади трошкове на име састава тужбе у износу од 30.000,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао код навода из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу као неосновану.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу навело да је носилац права на жиговима Ж 2011/1514 (регистарски број 71992, регистрован и важи до 20.10.2021. године), и Ж 2011/1690 (регистарски број 71993, регистрован и важи до 25.11.2021. године), оба за знак АТС за класе 4., 6., 9., 11., 16., 17. и 34. Ничеанске класификације и то, поред осталог, посебно за електричне батерије у класи 9, на основу којих је

ожалбеним решењем утврђено својство заинтересованог лица. У току управног поступка је имао регистроване и жигове Ж 2006/510 (регистарски број 55868) и Ж 2006/5011 (регистарски број 55864) који су били важећи до 02.03.2016. године, поред осталог и за класу 9. Ничеанске класификације и електричне батерије, што указује да је имало правни интерес да се утврди престанак због некористићења предметног жига тужиоца. Позивајући се на члан 17. и 38. Закона о жиговима, навело је да је суштина у томе да тужилац својом пријавом за жиг Ж 2005/1280 рег. број 53467 није затражио заштиту за целу класу 9. већ само за одређене робе а није навео електричне батерије. Предложио је да Управни суд одбије тужбу као неосновану и обавезе тужиоца да накнади заинтересованом лицу трошкове за састав поднеска са паушалом у износу од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке па до исплате.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 14.10.2020. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа сходно одредби члана 38. Закона о управним споровима.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи остао при тужби и тужбеном захтеву. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи, предмет врати на поновни поступак и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора за састав тужбе у износу од 30.000,00 динара.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи остао при одговору на тужбу, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану и тужиоца обавезе да заинтересованом лицу накнади трошкове управног спора у износу од 30.000,00 динара за састав одговора на тужбу, 31.500,00 динара, за приступ на усмену јавну расправу са законском затезном каматом, као и на име састава поднеска.

По разматрању тужбе, одговора на тужбу, изјава пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица датих на расправи као и након извођења доказа увидом и читањем списка предмета туженог органа који су достављени суду у овом управном спору и свих списа ове управне ствари, суд је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења, заинтересовано лице је поднело захтев за делимични престанак због некористићења жига рег. број 53467 (Ж-2005/1280) у речи АТС (Граф) за све робе из класе 9. Међународне класификације роба и услуга у смислу члана 64. Закона о жиговима. Првостепени орган је, поступајући по наведеном захтеву, утврдио да је у време подношења пријаве жига број Ж-2005/1280 од 29.09.2005. године у примени било 8. издање Међународне класификације роба и услуга, те да предметни жиг не ужива заштиту за све робе из наслова класе 9. према осмом издању Међународне класификације роба и услуга, јер су приликом пријављивања тог жига из наслова класе 9. изостављени апарати и инструменти за провођење, прекид, трансформацију, акумулацију, регулисање и контролу електрицитета. Како је, након извршеног увида у доказе о коришћењу жига 53467 у речи АТС (Граф), које је доставио противник предлагача, утврђено да се наведени докази односе искључиво на робе у класи 9. Међународне класификације роба и услуга-батерије, те како су управо апарати и

инструменти за акумулацију (складиштење) електрицитета појам под који би једино било могуће подвести батерије, а за које предметни жиг није био пријављен, односно није заштићен жигом, то је првостепени орган утврдио да наведени жиг, на основу регистрације, не ужива заштиту за батерије, као и то да се батерије не могу сматрати нити једном од преосталих врста апарата и инструмената наведених у списку роба за које је заштићен предметни жиг. Налазећи да противник предлагача није доказао да је жиг озбиљно коришћен за робе из класе 9. Међународне класификације роба и услуга за које је регистрован, већ је доставио доказе у вези са робама које се односе на батерије, првостепени орган је, применом члана 65. Закона о жиговима, утврдио да је предметни жиг делимично престао да важи 07.11.2012. године истеком периода од 5 година од дана уписа у регистар жигова. Одлучујући о жалби изјављеној против првостепеног решења, тужени орган је нашао да је првостепени орган правилно применно одредбе члана 7. став 1., 64. и 69. став 2. Закона о жиговима на пранило и потпуно утврђено чињенично стање, те да је жалба неоснована. Оценио је да се првостепени орган, имајући у виду да је захтев за престанак жига због некоришћења био поднет у односу на оне робе за које је у класи 9. заштићен предметни жиг, правилно није упуштао у оцену доказа који су поднети у сврху доказивања озбиљног коришћења жига за батерије, сматрајући ове доказе ирелевантним. Као правилно је оценио и налажење првостепеног органа да наводи противника предлага да је носилац права на општепознатом знаку Hollyland Group Holdings Limited из Републике Кине и њена фирма Hollyland Company Limited нису од значаја у поступку престанка коришћења жига 53467, као и да то може бити предмет другог поступка. Оценио је неоснованим наводе жалбоца да није тачно утврђено под коју врсту апарата и инструмената би батерије могле да се сврстају, јер жалилац не наводи под које робе обухваћене жигом би могле бити сврстане батерије. Разматрајући копије захтева за предузимање мера за заштиту права и интелектуалне својине од 20.02.2013. и од 01.09.2011. године, за прекидање паринског поступка и задржавање робе од 20.08.2008. године, за заштиту интелектуалне својине од 18.12.2013. и 27.12.2013. године, као и опомене пред утужење од 20.12.2015. године, којима жалилац доказује да је користио, да и даље активно користи свој жиг, и да је предузимао низ правних и фактичких корака како би заштитио своја права, тужени орган је нашао да нису од значаја јер не доказују коришћење жига, већ радње у циљу заштите права због повреде права на жиг која се остварују у поступку пред надлежним судом у складу са одредбама члана 72-83а Закона о жиговима. Налазећи да ни остали наводи жалбе нису од утицаја на другачију одлуку, применом члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио је као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 46. Закона о жиговима ("Службени гласник РС", број 104/09, 10/13), прописано је да је носилац жига дужан да жиг користи. Одредбом члана 64. истог закона прописано је да надлежни орган може, на захтев заинтересованог лица донети решење о престанку жига у целини или само за неке робе, односно услуге, ако носилац жига или лице које је он овластио, без оправданог разлога није озбиљно користило на домаћем тржишту жиг за обележавање робе, односно услуга на које се тај жиг односи, у непрекидном временском периоду од 5 година рачунајући од дана регистрација жига, односно од дана када је жиг последњи пут коришћен. У поступку по захтеву за престанак жига због некоришћења жига, носилац жига или лице које је он овластио дужно је да докаже да је жиг користило (став 1.).

Према оцени Управног суда, код овако утврђеног чињеничног и правног стања ствари, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа. Ово јер је у поступку код првостепеног органа, без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право када је усвојен предлог подносиоца, овде заинтересованог лица Предузеча "Грајан" д.о.о. Београд, поднет 11.01.2013. године за делимични престанак због некористења жига рег. бр. 53467(Ж-2005/1280), у речи АТС (граф) чији је носилац тужилац. И по оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган правилно нашао да носилац жига, овде тужилац, није доказао да је предметни жиг у речи АТС са графизмом озбиљно коришћен на територији Републике Србије за обележавање робе из класе 9 Међународне класификације роба и услуга (апарати и инструменти научни, поморски, геодетски, електрични, фотографски, кинематографски, оптички, за вагање, мерење, сигнализацију, контролу (инспекцију), спасавање и настану, апарати за спимање, пренос и репродуковање звука или слике, магнетни носιοци података, дискови за снимање, аутоматске машине и механизми за апарате који се покрећу пољем или жетоном, регистар касе, рачунарске машине, опрема за обраду података и компјутери, апарати за гашење пожара), за које је регистрован, већ је доставио доказе у вези са робама које се односе на батерије, због чега је правилно утврђено, применом члана 65. Закона о жиговима, да је предметни жиг делимично престао да важи 07.11.2012. године истеком периода од 5 година од дана уписа у регистар жигова.

Суд је ценио наводе тужбе па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Наиме, наводи тужбе којима се указује да није тачно утврђено под коју врсту апарата и инструмената би батерије могле да се сврстају, као и наводи којима се указује на достављене доказе да је тужилац користио и да и даље активно користи свој жиг; те да је предузимао низ правних и фактичких корака како би заштитио своја права, била су предмет правилне оцене туженог органа те их није потребно посебно образлагати. С тим у вези, Европски суд за људска права је у пресуди, донетој у случају Van de Hurk против Холандије од 19.04.1994. године, истакао да обавеза суда да образложи своју одлуку и да узме у обзир аргументе странака, не подразумева да суд мора детаљно да одговори на све наводе странака изнете у правном средству о коме одлучује, већ само на оне које оцени правно релевантним. И по палажењу Управног суда, правилно је првостепени орган оценио да предлагач има својство заинтересованог лица за вођење овог поступка, у смислу члана 64. став 1. Закона о жиговима, као подносилац пријава за жиг АТС и АТС (граф), за робе у класама 4, 6, 9, 11, 16 и 17 Међународне класификације роба и услуга, због чега нису основани наводи тужбе којима се указује да подносиоцу предлога не припада статус заинтересованог лица. Нису основани ни наводи тужбе којима се указује да се и на заинтересовано лице морају применити одредбе члана 64. Закона о жиговима, пошто се и оно налази у истој процесно правној ситуацији као тужилац, јер је у конкретном случају одлучивано о делимичном престанку због некористења жига чији је носилац тужилац, а не заинтересовано лице. Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је, код утврђеног чињеничног и правног стања, нашао да нису од утицаја на другачије одлучивање.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на приступ тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и и члан 41. у вези са чланом 46. Закона о управним споровима донео одлуку као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Решавајући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора суд је, применом одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чланом 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11... 18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, донео одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, имајући у виду да тужилац у овом спору није успео, због чега му право на накнаду трошкова не припада.

Одлуку као у ставу III диспозитива пресуде, суд је донео применом наведених одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чланом 153. и 154. Закона о парничном поступку, на чију сходну примену упућују одредбе члана 74. Закона о управним споровима, на је заинтересованом лицу признао трошкове на име састава одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и на име приступа на једну одржану јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, укупно 34.500,00 динара одређених сагласно Тарифом броју 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 151/12), будући да је заинтересовано лице заступано од стране пуномоћника из реда адвоката. На досуђени износ трошкова од 34.500,00 динара суд је, сагласно одредбама члана 277. став 1., 278. и 324. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 29/78...57/89 и "Службени лист СРЈ", бр. 31/93...64/99), заинтересованом лицу досудио и законску затезну камату у складу са одредбом члана 3. Закона о затезној камати ("Службени гласник РС", бр. 119/12) и то од дана истека рока за добровољно испуњење обавези, који у овом случају износи 15 дана од дана пријема пресуде, па до исплате. Суд није заинтересованом лицу признао трошкове преко досуђених а до тражених на име састава одговора на тужбу и на име приступа на једну одржану јавну расправу, јер исти нису одређени у складу са наведеном тарифом, као ни трошкове за састав поднеска будући да пуномоћник заинтересованог лица на усменој јавној расправи није определио о ком се поднеску ради, ни износ трошкова за састав поднеска, у смислу члана 163. став 2. Закона о парничном поступку.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 14.10.2020. године, 28 У. 226/17

Заступник
Јелена Радоја, с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић, с.р.

За тачност одржио
Управитељ Управе
Дејан Фузић



AM